

τοῦ συνόλου δύναται νὰ κρίνῃ τις περὶ τῶν λεπτομερειῶν) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) β) Εἶδος χαμηλοῦ γυναικείου ὑποδήματος καλύπτοντος μόνον τὸ μετατάρσιον πολλὰ. Συνών. *παυ-τόφλα*. 2) Εἶδος ὑποδήματος ἀρμόζοντος εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ὁμοίου πρὸς τὸν ἀρχαῖον κόθορνον Κύπρ. 3) Τὸ πρὸς τὸν ἀστράγαλον μέρος τοῦ *φορτίου* τοῦ ὑποδήματος, εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν *φτέρνα* Κίμων.

γοβάκι τό, κοιν. γοβάτσι Θήρ. (Οἶα) Κάμπ. Κάσ. Πελοπ. (Μάν. Ξεχώρ.) γοβάξ Μακεδ. Στερελλ. (Ἀχυρ. Φθιώτ. Φωκ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *γόβα*.

1) *Γόβα* 1, τὸ ὅπ. βλ., κοιν.: Τῆς ἀγόρασε φόρεμα μεταξωτὸ καὶ γοβάκια λουστρινένια Πελοπ. (Γαργαλ.) Φόραγε γοβάτσα Πελοπ. (Ξεχώρ.) Νὰ μ' πάρ' εἰς κουπιλὸς γοβάκια (κουπιλὸς = θυγατέρας) Στερελλ. (Ἀχυρ.) "Ἐνα ζιουβγάξ" γοβάκια Στερελλ. (Φθιώτ.) "Ἡ Ἀργυρὴ ἦταν περιποιημένη... μὲ μαῦρα γοβάκια Γ. Ξενοπ., "Ἡ τιμὴ τοῦ ἀδελφ., 1. || "Ἀσμ.

Φέρε μου τσαὶ δυὸ γοβάτσα | νὰ 'ναι γύρω μὲ φιογκάτσα Θήρ. (Οἶα)

"Ἄδρα μου, θέλω γοβάκια | γύρω γύρω μὲ φιογκάτσα Ἴος

"Ἄδρα μου, θέλω γοβάτσι | γύρω γύρω μὲ φιογκάτσι Κάμπ. 2) *Γόβα* 1β, τὸ ὅπ. βλ., πολλὰ.

γοβατζής ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γόβα*.

Ὁ κατασκευάζων *γόβα*ς.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γοβατζής* Ἀθῆν. Κρήτ. Μακεδ. (Θεσσαλον.)

γοβίτσα ἡ, κοιν.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *γόβα*.

Μικρὰ *γόβα* 1, τὸ ὅπ. βλ., κοιν.: Ἐπῆρα ἓνα ζευγάρι γοβίτσες. Ἡ γοβίτσα σου εἶναι τῆς μόδας κοιν. Κεῖνες οἱ γοβίτσες μὲ στενεύουνε καὶ θέλουν ἄνοιμα σὲ καλαπόδι Πελοπ. (Γαργαλ.)

γοβούρα ἡ, Κεφαλλ. (Δελιν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γόβα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦρα, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2,306.

Μεγάλη γόβα.

γογγίδα ἡ, Θράκ. — Λεξ. Βάιγ. γογγίδα Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.)

Πιθαν. ἐκ τοῦ οὐσ. *γογγυλίδα* καθ' ἀπλολογίαν. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

Γογγυλί 1α, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γόγγολη ἡ, Ἡπ. (Κοκκιν.) Πελοπ. (Λακεδ.) — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. βόγγολη Πελοπ. (Βλαχοκερ. Γαργαλ. Γεράκ. Κοντογόν. Μαργέλ. Πυλ. Πιάν. κ.ά.) γόγγολη Τσακων. (Μέλαν.) κόγκολη Ἡπ. (Μαργαρ.) κόγκολη Ἡπ. (Ἰωάνν. Πάργ.) κόγκουλη Μακεδ. (Βόιον) κόγκουλα Μακεδ. (Βόιον) κόγκουλι Ἡπ. (Ἀγναντ. Μελισσ. Πλάκ.) Θεσσ. (Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ.) Στερελλ. (Ἀστακ. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.) κόγκολη Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολ., 12 κόγκολη Πελοπ. (Καρδαμ. Ξεχώρ.) κόκαλη Πελοπ. (Πραστ.) κόγγολι τό, Πελοπ. (Ἡλ.) γκογγόλι Πελοπ. (Ἡλ.) γόγγολι Λεξ. Ἐλευθερ. Δημητρ. γόγγολο Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *kokolj*. Βλ. G. Meyer, Neugr. Stud. 2,31.

1) Τὸ φυτὸν Ἀγρόστεμμα τὸ κοινὸν (*Agrostemma githago*) τῆς οἰκογ. τῶν Καρυοφυλλιδῶν (*Caryophyllaceae*) ἐνθ' ἄν.: Ἡ βόγγολη φυτρώνει 'ς τὰ γεννήματα καὶ γιομάει τὸ χωράφι Πελοπ. (Πυλ.) Θέλει τὸ γέννημά σου βότανο, γιόμισε κονκκὶ καὶ βόγγολη (κονκκὶ = εἶδος ψυχανθοῦς ἀναρριχωμένου) Πελοπ. (Γαργαλ.) Τὸ πίνιξε τὸ γέννημα ἡ βόγγολη Πελοπ. (Μαργέλ.) Τὸ χωράφι εἶναι γιομάτο γόγγολη καὶ θὰ πινίξη τὸ γέννημα Πελοπ. (Λακων.) Πῆγα καὶ βοτάνισα τὴ γόγγολη αὐτόθι. Τὰ πρῶτα τῶν κόγκουλι (πρῶτα = πρόβατα) Στερελλ. (Σπάρτ.) Ἐκόφται οἱ χέρε μὲ μπάνα τὰ γόγγολη (ἐκόπηκαν τὰ χέρια μου βγάζοντας τὴ γόγγολη) Τσακων. (Μέλαν.) Συνών. ἀγροκόκκι 2. 2) Οἱ βολβοὶ τοῦ φυτοῦ Ὀρνιθόγαλον τὸ σκιαδοφόρον (*Ornithogalum umbellatum*) τῆς οἰκογ. τῶν Λειριδῶν (*Liliaceae*) Πελοπ. (Καρδαμ. Μάν.)

γογγολέλι τό, ἐνιαχ. γουγουρέλι Μακεδ. (Κατάκλ. Τρικοκκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γογγολη* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έλι. Ὁ τύπ. *gougoreli* δι' ἀνομοιωτ. τροπὴν τοῦ λ εἰς τὸ ἀντίστοιχον ὑγρὸν ρ.

Γόγγολη 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ἐχ' 'ς τοῦ θ' κόμ' τοῦ χουράφ' γουγουρέλι, 'ς τοῦ θ' κόσ' δὲν ἔχ' Τρικοκκ.

γόγγρος ὁ, Κύπρ. — Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. γόγγρος Κύπρ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *γογγρος*. Βλ. Θεόφρ., Ἰστ. φυτ., 1,8,6 «τοὺς καλουμένους ὑπὸ τινων ἢ γόγγρους ἢ τὸ ἀνάλογον».

Φῦμα, ἐξόγκωμα φυματιῶδες τοῦ κορμοῦ τῶν δένδρων ἐνθ' ἄν.

γογγύλα ἡ, Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γογγύλι* κατὰ τύπ. μεγεθ.

Πέτρα ἐξογκωμένη κατάλληλος πρὸς δόμησιν οἰκιῶν: Οἱ πέτρες ὅλο γογγύλες εἶναι.

γόγγυλας ὁ, Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γογγύλι* κατὰ τύπ. μεγεθ.

Ἐπὶ ἀνθρώπων, παχύς καὶ βραχύς: Ἀμὸν γόγγυλας (= σὰν γογγύλι).

γογγυλάτος ἐπίθ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γογγύλι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶτος.

Ἐπὶ ἀνθρώπου, ὁ μικρόσωμος, εὖρωστος καὶ παχύς, ὁ ὁμοιάζων πρὸς *γογγύλι*.

γογγύλι τό, πολλὰ καὶ Καππ. (Συνασ.) Πόντ. γογγύλι Σκόπ. κ.ά. γογύλι Ἰθάκ. γογγύλι Κῶς (Καρδάμ.) γογγύλι Εὐβ. (Αἰδηψ. κ.ά.) Ἡπ. (Ἰωάνν.) Μακεδ. (Νιγρίτ.) Σάμ. Σκόπ. γογγύλι Πελοπ. (Λεῦκτρ.) γογγύλι Μ. Ἀσία (Κυδων.) Σκυρ. γογγύλι Πελοπ. (Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Ξεχώρ.) γογγύλι Μ. Ἀσία (Κυδων.) γογγύλι Μ. Ἀσία (Κυδων.) γογγύλι Ζάκ. Ἡπ. Θράκ. (Αἰν.) Ἰων. (Κρήν.) Κέρκ. (Ἀργυράδ. Λευκίμμ. Σπαρτερ. κ.ά.) Κρήτ. Πελοπ. (Γαργαλ.) Ρόδ. Σύμ. Χάλκ. Χίος — Μ. Φιλήντ., Γραμματ., 91 γογγύλι Εὐβ. (Αἰδηψ. Ἀκρ.) Μακεδ. (Βρία Γήλοφ. Δεσκάτ.) Στερελλ. (Κολάκ.) ὀγγύλι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γόγγυλο Πόντ. (Οἶν.

